

Cirkulære om lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje (Til samtlige vejbestyrelser)

CIR nr 135 af 06/12/1985 (Gældende)

[Den fulde tekst](#)

Cirkulære om lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje

(Til samtlige vejbestyrelser)

Lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje foreligger nu som lovbekendtgørelse nr. 371. af 6. august 1985.

I lovbekendtgørelsen indgår de ændringer i den tidligere lovbekendtgørelse nr. 96 af 5. marts 1979, der blev gennemført ved § 4 i lov nr. 185 af 8. maj 1985 om ændringer i vejlove.

Som led i regelsaneringsarbejdet har ministeriet fundet det formålstjenligt at udsende et nyt cirkulære, der uddyber lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje i dens nuværende affattelse. Samtidig ophæves ministeriets cirkulære af 20. oktober 1970 om loven.

Den realitetsændring, der er sket ved ændringsloven af 1985, er omtalt under pkt. 12.

1. Lovens kapitel 1 indeholder definitioner.

Definitionen af offentlige veje og stier svarer til de definitioner, som indgår i lov om offentlige veje, § 1 og § 96.

Under begrebet »offentlig vej« hører veje, gader (herunder fortove, cykelstier og holdebaner), pladser (herunder torve, parkeringspladser og rastepladser) og broer (herunder viadukter over jernbaner). Til vejenes areal hører også eksempelvis rabatter, grøfter, ramper, vejskråninger, arealer udlagt til beplantning og snevolde i det omfang disse arealer er eller kan indlægges matrikulært under vejarealet.

Private fællesveje og stier omfatter de veje og stier, der defineres som private fællesveje og stier i lov om private fællesveje.

Med hensyn til almene veje, dvs. veje, der ikke er optaget som offentlige veje, men hvortil almenheden har en færdselsret, der ikke hviler på lov, vedtægt eller deklaration, forudsættes det, at lovens regler om private fællesveje (kapitel 3 og 4) med de fornødne lempelser bringes i anvendelse.

2. Kapitel 2 omhandler offentlige veje og stier. §§ 2-4 fastslår vejbestyrelsens forpligtelse til at sørge for snerydning, til at træffe foranstaltninger mod glat føre og til at sørge for renholdelse af

offentlige veje og stier, alt for så vidt forpligtelserne ikke er pålagt ejere af tilgrænsende ejendomme efter reglerne i lovens § 5.

For alle tre forpligtelser gælder det, at vejbestyrelsen selv bestemmer de forskellige foranstaltningers omfang og rækkefølge, ligesom vejbestyrelsen efter forhandling med politiet kan fastsætte nærmere retningslinier for foranstaltningernes gennemførelse.

3. Med hensyn til snerydning - lovens § 2 - kan vejbestyrelsen således bestemme, at kun en del af vejens areal skal ryddes for sne, ligesom vejbestyrelsen efter § 2, stk. 2, bestemmer, på hvilke offentlige stier snerydning skal finde sted. Ligeledes kan vejbestyrelsen efter § 2, stk. 3, efter forhandling med politiet bestemme, at enkelte vejstrækninger skal undtages fra snerydningsforpligtelsen. Der er herved tænkt på vejstrækninger, der er uden væsentlig betydning for den offentlige trafik.

Efter § 2, stk. 4-6, kan vejbestyrelsen lade foretage foranstaltninger af midlertidig karakter på de til vejen grænsende arealer til forebyggelse af snedriver på vejarealet. Såfremt foranstaltningerne påfører arealernes ejere eller brugere tab eller ulemper, fastsættes erstatningen i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er omtalt i lov om offentlige veje.

Ønsker vejbestyrelsen varig opsætning af faste sneskærme, anlæg af snebælter, snevolde, beplantning o.lign. til forebyggelse af snedriver på vejarealet, afgiver den almindelige ekspropriationsbestemmelse i lov om offentlige veje, § 43, stk. 2, hjemmel til at foretage foranstaltninger af denne art.

Efter vintervedligeholdelsesloven påhviler det næppe vejbestyrelsen at fjerne de snevolde, der ved rydningen opstår ud for private overkørsler og overgange. De volde, der opstår ud for sideveje og sidevejsoverkørsler, må fjernes af vejbestyrelsen.

4. Med hensyn til foranstaltninger mod glat føre gælder efter § 3 som med hensyn til snerydning, at vejbestyrelsen selv bestemmer foranstaltningernes omfang og rækkefølge, og ligeledes på hvilke strækninger foranstaltningerne skal udføres. Vejbestyrelsens forpligtelse omfatter hele vej- og stiarealet og ikke blot offentlige vejes kørebaner. Ligesom med hensyn til snerydning kan vejbestyrelsen efter forhandling med politiet dog bestemme, at foranstaltningerne mod glat føre kun skal foretages på en del af vejens areal.

5. Med hensyn til vejbestyrelsens forpligtelse til at sørge for renholdelse af offentlige veje og stier lovens § 4 - fastslås det i § 4, stk. 3, at renholdelsespligten uden for byer og bymæssige bebyggelser kun omfatter den for færdselssikkerheden nødvendige renholdelse, bortset fra parkerings- og rasteplasser, hvor vejbestyrelsens renholdelsespligt gælder fuldt ud og således omfatter hygiejnisk og æstetisk renholdelse.

I byer og bymæssige bebyggelser omfatter renholdelsespligten enhver form for renholdelse, herunder også hygiejnisk og æstetisk renholdelse, kun med den begrænsning, at vejbestyrelsen selv bestemmer renholdelsens omfang og rækkefølge.

Forpligtelserne efter §§ 2-4 påhviler vedkommende vejbestyrelse. Der vil dog ikke være noget til hinder for, at der, hvis forholdene gør det mere hensigtsmæssigt, træffes aftale mellem

vejbestyrelser indbyrdes om, at en vejbestyrelse påtager sig forpligtelser for en vejstrækning, der hører under en anden vejbestyrelse.

6. I § 5 fastslås grundejernes forpligtelser til at foretage foranstaltninger med hensyn til offentlig vej og sti. Forudsætningen for at pålægge grundejerne forpligtelser er, at der af vejbestyrelsen træffes bestemmelse om, at grundejerne skal foretage de respektive foranstaltninger, og at beslutningen herom kundgøres efter reglerne i § 5, stk. 4. Grundejerforpligtelser kan dog kun pålægges i byer og bymæssige bebyggelser. I det omfang, forpligtelserne ikke påhviler eller er pålagt grundejerne, påhviler forpligtelserne vejbestyrelsen fuldt ud efter reglerne i §§ 2-4.

Efter § 5, stk. 1, kan vejbestyrelsen i byer og bymæssige bebyggelser efter forhandling med politiet bestemme, at ejerne af ejendomme, der grænser til offentlig vej eller sti, skal foretage snerydning, glatføreforanstaltninger og renholdelse af fortov og sti ud for deres ejendom, dog højst 10 m af det nærmest ejendommen beliggende færdselsareal. Det er uden betydning for bestemmelsens anvendelse, om der er etableret adgang fra en tilgrænsende ejendom til den offentlige vej og sti, jfr. dog nedenfor pkt. 7.

Med fortov og sti er i stk. 1 sidestillet færdselsareal, der er overvejende bestemt for gående færdsel. Der er hermed i første række tænkt på gågader, men også pladser, torve og lignende arealer vil kunne falde ind under denne kategori. Forpligtelser kan derimod ikke pålægges grundejere med hensyn til andre vejarealer, såsom vejrabatter, grøfter, rendestene, vejskrånninger og arealer udlagt til beplantning. Det forhold, at der findes sådanne offentlige vejarealer mellem ejendom og fortov og sti, fritager imidlertid ikke grundejerne for forpligtelser vedrørende fortovs- og stiarealet - eller andet færdselsareal sidestillet hermed - ud for ejendommen.

Det areal, hvorover den kørende trafik i en vejtilslutning, der er udformet som en overkørsel, føres over den vigtigere vejs fortov, må betragtes som et fortovsareal og skal vintervedligeholdes og renholdes af ejerne af de tilgrænsende ejendomme.

Ved stier forstås stier i eget trace, og ikke færdselsarealer som indgår i en offentlig vejs tværprofil, selv om de er forbeholdt let trafik (cykel- og knallertkørsel).

Med hensyn til gangtunneler og gangbroer fastslås det i § 5, stk. 2, at disse ikke betragtes som fortovs- eller stiareal. Forpligtelser vedrørende disse kan følgelig ikke pålægges grundejerne, men påhviler vejbestyrelsen.

Vejbestyrelsen vil kunne bestemme såvel, at kun en enkelt eller to af de omhandlede forpligtelser skal pålægges grundejerne, som det nærmere omfang af hver enkelt af forpligtelserne. En begrænsning af forpligtelserne vil eksempelvis kunne være rimelig i tilfælde, hvor fortov er inddraget til offentligt parkeringsareal.

Såfremt et amtsråd er vejbestyrelse, kan det ifølge § 5, stk. 3, overlade til vedkommende kommunalbestyrelse at træffe beslutningerne efter § 5, stk. 1. Formålet med bestemmelsen er at muliggøre, at grundejerforpligtelserne inden for en kommunes grænser bliver de samme, hvad enten det er et amtsråd eller en kommunalbestyrelse, der er vejbestyrelse.

7. En begrænsning af de forpligtelser, der efter § 5 kan pålægges grundejerne, herunder såvel pligten til snerydning, til at foretage foranstaltninger mod glat føre som til at foretage renholdelse, er indeholdt i § 6, stk. 1.

Efter § 6, stk. 1, kan der ikke pålægges grundejerne forpligtelser med hensyn til vejstrækninger, hvortil grundejerne ikke har direkte adgang som følge af en adgangsbeholdelse, der er etableret af færdselsmæssige grunde, og som kan håndhæves af det offentlige.

Det er en forudsætning for fritagelsen for grundejerforpligtelserne, at ingen form for adgang til vejen er tilladt. Såfremt en ejendoms adgangsforhold er begrænset, men adgang ikke er fuldstændig forbudt - gående adgang f.eks. tilladt - kan forpligtelser efter § 5 pålægges.

Fritagelsen i § 6, stk. 1, har kun relation til offentlige veje ikke til private fællesveje. De forpligtelser, der påhviler ejere af ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, jfr. § 7, påhviler således grundejerne, uanset om der er adgang til vejen eller ej.

§ 6, stk. 2, indeholder den undtagelse fra hovedreglen i § 6, stk. 1, at ejere af ejendomme, der ligger ved veje og stier, anlagt som led i et samlet trafiksystem til udelukkende eller overvejende betjening af et udstykningsområde, ikke er fritaget for snerydning m.v.

Denne regel bør dog ikke anvendes, såfremt en grundejers adgangsforhold er af en sådan art, at det er meget ubekvemt for ham at opfylde sine forpligtelser vedrørende det pågældende vejstykke.

8. En anden begrænsning af grundejerforpligtelserne er indeholdt i § 6, stk. 3. Efter denne bestemmelse kan jernbaner og lufthavne, dvs. trafik anlæg, hvis virksomhed mere eller mindre må sidestilles med vejtransportsystemet, kun pålægges de i § 5 nævnte grundejerforpligtelser for vejstrækninger, ved hvilke anlægget udnytter eller kan udnytte beliggenheden ved vejen. Når og i det omfang dele af det samlede anlæg udnytter eller kan udnytte vejens tilstedeværelse som en fordel, vil grundejerforpligtelserne kunne pålægges. Dette vil typisk være tilfældet ud for stationsanlæg, lufthavnsbygninger, rutebilholdepladser, arealer udlejet til private, og i alle tilfælde, hvor der er overgange og overkørsler til anlægget, herunder også overgange og overkørsler, der alene tjener anlæggets drift. Omvendt vil anlægget i almindelighed være afskåret fra at udnytte vejens tilstedeværelse ud for selve driftsarealet (spor, startbaner m.v.).

Anlægget har dog ifølge bestemmelsen adgang til over for vejbestyrelsen at give afkald på udnyttelse af beliggenheden ved vejen. I så fald må vejbestyrelsen respektere dette afkald og selv udføre snerydning m.v. Et sådant afkald er bindende for anlægget, men udelukker ikke, at der på et senere tidspunkt optages forhandling med vejbestyrelsen om vejadgang og i forbindelse hermed om en løsning af vintervedligeholdelses- og renholdelsesforpligtelserne ud for anlægget.

Såfremt der af anlægget er givet afkald på udnyttelse af beliggenheden ved vejen, kan forpligtelser i relation til overgange og overkørsler, der alene tjener anlæggets drift, kun pålægges for strækningen ud for overgangen med et tillæg af 10 m til hver side.

Loven tager ikke stilling til eksisterende overenskomster eller på anden måde fastsatte bestemmelser om snerydning m.v. for så vidt angår jernbaner og lufthavne. Spørgsmålet om sådanne overenskomsters og bestemmelsers eventuelle opretholdelse må afgøres ved en fortolkning

i det enkelte tilfælde. I visse tilfælde må sådanne overenskomster eller bestemmelser antages at bortfalde efter lovens ikrafttræden ud fra et forudsætningssynspunkt.

9. Efter § 10 vil vejbestyrelsen kunne bestemme, at forpligtelser pålagt grundejere efter § 5 skal udføres helt eller delvis ved vejbestyrelsens foranstaltning for de forpligtedes regning, eventuelt mod et fast årligt vederlag. Fordelingen af udgifterne mellem de forpligtede fastsættes af vejbestyrelsen. Vejbestyrelsens overtagelse af forpligtelserne vil kunne være foranlediget af et grundejerønske, men dette er ingen betingelse. Hvor forholdene gør det hensigtsmæssigt, vil overtagelse af forpligtelserne mod betaling også kunne ske uden tilslutning fra grundejerne. Såfremt vejbestyrelsen overtager grundejernes forpligtelser, må det antages, at vejbestyrelsen herved også påtager sig ansvaret for eventuelle følger af forsømmelser med hensyn til foranstaltningernes gennemførelse i samme omfang, som grundejerne efter dansk rets almindelige erstatningsregler vil kunne gøres ansvarlige. Det kan næppe antages, at vejbestyrelsen vil kunne fraskrive sig dette ansvar, men vejbestyrelsen vil ved tegning af ansvarsforsikring kunne dække sig ind mod risikoen for erstatningsansvar. Præmieudgiften vil i givet fald kunne medregnes i de udgifter, der kan pålignes grundejerne.

10. Lovens kapitel 3 omhandler private fællesveje og stier i bymæssige bebyggelser.

§ 7 fastslår om disse veje, at forpligtelsen til snerydning, glatføreforanstaltninger og renholdelse påhviler ejerne af de tilgrænsende ejendomme. De områder af byen og den bymæssige bebyggelse, inden for hvilke forpligtelserne skal påhvile grundejerne, fastsættes af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet.

Grundejernes forpligtelser omfatter - i modsætning til forpligtelser pålagt grundejerne efter § 5 - det samlede færdselsareal, såsom fortov, cykelsti, parkeringsareal og kørebane, uden nogen begrænsning til vejens midte eller afstandsmæssig begrænsning i øvrigt. En eventuel adgangsbegrænsning som omhandlet i § 6, stk. 1, fritager ikke grundejerne for forpligtelserne. Ligeledes påhviler forpligtelserne jernbaner og lufthavne fuldt ud med hensyn til private fællesveje og stier i disse områder.

Efter § 7, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet begrænse eller helt ophæve grundejernes forpligtelser, såfremt det skønnes forsvarligt under hensyn til færdselens ringe omfang. Denne adgang modsvarer vejbestyrelsens adgang efter § 2, stk. 3, til at undtage visse offentlige veje fra snerydning.

Om kommunalbestyrelsens beslutning skal der ske offentlig kundgørelse efter reglerne i § 7, stk. 3.

11. Kapitel 4 omhandler private fællesveje og stier på landet.

Om disse veje og stier fastslår § 8, at kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet kan bestemme, at de personer, der er vedligeholdelsespligtige efter lovgivningen om private fællesveje, skal foretage snerydning, glatføreforanstaltninger og renholdelse.

En aftale om vedligeholdelse - tinglyst eller utinglyst - af en privat fællesvej må antages normalt at omfatte også vintervedligeholdelse af den private fællesvej.

Hvis der derfor ikke er konkrete holdepunkter for, at aftalen ikke omfatter snerydning m.v., må kommunalbestyrelsen ved en beslutning i henhold til nævnte paragraf respektere særlige overenskomster om fordelingen af udgifterne til vintervedligeholdelse af den private fællesvej, jfr. privatvejslovens § 17.

Må det derimod antages, at aftalen ikke omfatter vintervedligeholdelse, har kommunen hjemmel i lov om vintervedligeholdelse m.v., § 8, stk. 1, til at bestemme, at arbejdet fordeles efter brug af vejen om vinteren.

Eventuelle tvistigheder mellem de berørte grundejere om en aftales anvendelse bør dog altid henvises til privatretlig afgørelse, eventuelt ved spørgsmålets indbringelse for domstolene.

Vejmyndighedens beføjelser bør i almindelighed kun bringes i anvendelse, hvor der foreligger en væsentlig trafikals interesse i, at vejene kan befærdes, eller hvor der opstår uoverensstemmelser mellem de færdselsberettigede. I sidstnævnte tilfælde følger det af privatvejslovens § 15, at vejmyndigheden også er forpligtet til at afholde syn på en privat fællesvej efter opfordring fra en færdselsberettiget, der hævder, at vejen ikke er vintervedligeholdt i fornødent omfang under hensyn til færdselsens art og størrelse.

Kommunalbestyrelsens beslutning skal kundgøres efter reglerne i § 8, stk. 2.

12. Kapitel 5 vedrører private veje.

Med hensyn til skov- og klitveje, veje på havneområder og andre lignende veje, som er åbne for offentlig færdsel og af væsentlig betydning for denne, kan kommunalbestyrelsen ifølge § 9 efter forhandling med politiet bestemme, at vedkommende veje skal foretage snerydning, glatføreforanstaltninger og renholdelse.

Også denne bestemmelse forudsættes administreret lempeligt. Med hensyn til skov- og klitveje forudsættes beføjelsen således ikke bragt i anvendelse blot for at tilgodese almenhedens rekreative interesse i, at disse veje kan befærdes hele året uanset føret, men kun i tilfælde, hvor der er knyttet en væsentlig færdselsmæssig interesse til benyttelsen af vejen.

Ved ændringsloven af 1985 er det præciseret, at de private veje, der er omtalt i privatvejslovens § 13, stk. 6, nemlig private veje, der uden at være private fællesveje, indgår i det almindelige vejnet, er mindst 40 m lange, og som tjener som færdselsareal for mere end 7 erhvervsvirksomheder, 7 parcel- eller sommerhuse eller for mere end 12 beboelseslejligheder, også kan kræves ryddet m.v.

I § 9, stk. 3, fastslås det udtrykkeligt, at forpligtelser ikke kan pålægges med hensyn til veje i private skove, der er åbne for almenheden for færdsel og ophold alene i medfør af § 55, stk. 2, i lov nr. 314 af 18. juni 1969 om naturfredning (nu lovbekendtgørelse nr. 435 af 1. september 1978).

Kommunalbestyrelsens beslutning skal ifølge § 9, stk. 2, meddeles vedkommende vejejer.

13. Kapitel 6 omhandler vejbestyrelsens (kommunalbestyrelsens) afgørelse af grundejernes forpligtelser.

Efter § 10 kan kommunalbestyrelsen bestemme, at de forpligtelser, der påhviler grundejere efter § 7, eller som er pålagt vedligeholdelsespligtige og vejejere efter §§ 8-9, helt eller delvis skal udføres ved kommunalbestyrelsens foranstaltning for de forpligtedes regning, jfr. foran under pkt. 9 for så vidt angår offentlige veje og stier.

14. Kapitel 7 indeholder de nærmere regler om grundejernes forpligtelser til at sørge for snerydning, til at træffe foranstaltninger mod glat føre og til at sørge for renholdelse.

Reglerne i kapitel 7 finder kun anvendelse i det omfang, forpligtelserne enten er pålagt grundejerne i medfør af § 5 og § 6, stk. 2, eller påhviler grundejerne i medfør af § 7, og forpligtelserne går ikke ud over, hvad der følger af de nævnte bestemmelser.

I relation til offentlige veje og stier omfatter udtrykket »færdselsarealer« i §§ 11-13 således kun fortov og sti og andet areal sidestillet hermed, jfr. foran pkt. 6. I relation til private fællesveje og stier omfatter udtrykket det samlede færdselsareal, jfr. pkt. 10. Kommunalbestyrelsen kan efter forhandling med politiet give nærmere forskrifter for foranstaltningernes udførelse.

Reglerne i kapitel 7 finder efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse også anvendelse på de vejkatégorier, der er nævnt i §§ 8 og 9.

Med hensyn til trapper til ejendomme fastslås det i §§ 11, stk. 2, 12, stk. 2, og 13, stk. 2, udtrykkeligt, at disse omfattes af grundejernes pligt til snerydning, grusning og renholdelse.

Slåning af græsarealer er ikke omfattet af grundejernes renholdelsespligt, men må opfattes som en del af vejens almindelige vedligeholdelse.

15. I medfør af lovens § 15 kan ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med justitsministeren og vejnævnet udfærdige vejledende retningslinier for snerydning og foranstaltninger mod glat føre. Retningslinierne, der påregnes udarbejdet af ministeriet i samarbejde med kommunale vejteknikere, belægningseksperter m.v., er ikke tænkt at skulle angive bindende normer for foranstaltningernes udførelse, men i første række at skulle indeholde vejledning af teknisk, organisatorisk art, såsom anvendelse af kemiske midler, anvendelse af materiel og om organisation af arbejdet. Sådanne regler er dog ikke udarbejdet.

16. Tilsynet med, at grundejerne overholder deres forpligtelser, føres som hidtil af politiet, jfr. § 16. Politiet kan i fornødent omfang lade foranstaltningerne udføre for den forsømmeliges regning.

17. Bestemmelsen i § 17 er et supplement til færdselslovens § 87, stk. 1, hvorefter genstande, der kan medføre fare eller ulempe for færdslen, ikke må henkastes eller efterlades på vej. Bestemmelsen supplerer endvidere lov om offentlige veje, § 102, stk. 1, og privatvejslovens § 49, stk. 1, hvorefter vejareal ikke må anvendes til anbringelse af affald uden vejbestyrelsens eller vejmyndighedens samtykke.

18. Efter § 19 kan vejmyndighedernes afgørelser påklages efter reglerne i lov om offentlige veje og i lovgivningen om private fællesveje.

Ved ændringsloven af 1985 er der i lov om offentlige veje, § 4, stk. 2, og i lov om private fællesveje § 7, stk. 2, indsat en bestemmelse om, at ministeren kan fritage enkelte sagsområder fra den almindelige klageadgang.

Ved bekendtgørelse nr. 488 af 18. november 1985 om begrænsning af klagegang efter vejlovgivningen er det bestemt, at alle afgørelser efter lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje skal undtages fra klageadgangen.

Undtagelsen gælder dog ikke spørgsmålet, om en afgørelse har fornøden hjemmel i loven eller spørgsmålet om fortolkning af loven i øvrigt, der således fortsat kan indbringes for ministeriet.

Ved klagevejledningen bør der således udtrykkeligt gøres opmærksom på, at kun disse retlige spørgsmål kan forelægges ministeriet.

Herudover kan afgørelser vedrørende hovedlandeveje også fortsat påklages til ministeren for offentlige arbejder som øverste forvaltningsmyndighed. Dette gælder uanset om beslutningen er truffet af vejdirektoratet eller af de amtskommunale eller kommunale myndigheder i henhold til aftale i medfør af § 15 i lov om offentlige veje.

19. Om en række af de foranstaltninger, der omhandles i loven, er der som nævnt foreskrevet forudgående forhandling med politiet. Såfremt vejbestyrelsen ikke kan nå til enighed med politiet, træffer vejbestyrelsen afgørelsen.

Begrundelsen for den foreskrevne forudgående forhandling med politiet er det samarbejde, der er mellem politiet og vejmyndighederne om færdselsregulering og vejafmærkning og foranstaltningernes betydning for færdselsafviklingen og færdselssikkerheden.

Ministeriet for offentlige arbejder, den 6. december 1985

ARNE MELCHIOR

/Leif Larsen

Officielle noter

Ingen